

Surfen op de tweede coronagolf

Marieke Schoenmakers

Het is 23 oktober 2020. Maar liefst de helft van mijn collega-geestelijk verzorgers is gevelld door corona. Degenen die nog wel werken, houden de dienst geestelijke verzorging overeind – zij het met de nodige beperkingen. Waar we gedurende de eerste golf in het voorjaar nog opschaalden en permanent bereikbaar waren, zijn we nu noodgedwongen (tijdelijk) enkel overdag beschikbaar.

Momenteel liggen er zo'n zestig corona patiënten in 'ons' ziekenhuis, ongeveer twee derde van het aantal mensen dat hier lag tijdens de piek begin april. Dit aantal zal nog oplopen, aangezien de besmettingen in Nederland nog steeds toenemen. We staan aan de vooravond van een tsunami, zoals Ernst Kuipers op tv voorspelde. Wat staat ons nog te wachten?

De eerste golf kwamen we haast surfend op adrenaline door. Een 'honeymoonfase' – het verschijnsel dat er na een schokkende gebeurtenis meer daadkracht en een sterk gevoel van saamhorigheid is – ontbreekt deze keer. Nu pas voel ik hoezeer de moeheid van de eerste golf nog in mijn lijf en in mijn hoofd zit. En we zijn nog maar amper onderweg in de tweede ... Zelfzorg is hard nodig. Gezond eten, op tijd naar bed, thuis niet meer taken uitvoeren dan de hoogstnoodzakelijke. Proberen mijn werk los te laten, door buiten uit te waaien en toch te genieten van de mooie herfstkleuren.

Deze tweede golf moeten we op karakter zien door te komen, met de ervaring van de eerste golf in onze rugzak. We kennen het ziektebeeld nu beter; we hoeven ook minder artsen en verpleegkundigen op te vangen, omdat zij beter voorbereid zijn. En we draaien onze hand niet meer om voor alle beschermingsmiddelen die we aan moeten doen. Wat blijft is de tragiek die corona met zich meebrengt, zoals kinderen die in een week tijd beide ouders verliezen. Wat blijft is het continu monitoren van je eigen gezondheid. En het opzien tegen de 'puinhoop' die op ons wacht als de zorg weer opgeschaald wordt. De man wiens hersentumor zes weken later dan gepland verwijderd werd, staat nog in mijn geheugen gegrift.

Is corona dan enkel maar negatief? Puur kijkend naar de geestelijke verzorging zeg ik: nee. Wij kregen het drukker dan ooit en we konden goed werk verrichten in de eerste golf. We waren erg zichtbaar en daar plukken we sindsdien de vruchten van. We worden vaker in consult gevraagd bij patiënten; men weet ons beter te vinden. Iets wat we in deze tweede golf hopelijk weer – met het hele team gezond en wel – kunnen waarmaken.

M. Schoenmakers werkt als geestelijk verzorger in het Elisabeth-TweeStedenziekenhuis te Tilburg. Blog: metzorgleven.nl/tag/marieke-schoenmakers. E-mail: mcm.schoenmakers@etz.nl.

Marieke Schoenmakers